

Sygn. akt VU 213/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku Z. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z siedzibą w Z.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania Z. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z siedzibą w Z.

z dnia 16 lutego 2018 r.

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 213/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 lutego 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawczyni Z. W. prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ nie prowadziła działalności gospodarczej do dnia ogłoszenia upadłości 31 października 2017 roku, a do dnia 12 kwietnia 2017 roku i w związku z powyższym nie opłaciła składek na ubezpieczenie społeczne do dnia ogłoszenia upadłości, a jedynie za okres do dnia 12 kwietnia 2017r. kiedy prowadziła działalność gospodarczą.

W odwołaniu od tej decyzji złożonym dnia 23 marca 2018 roku Z. W. wniosła o jej zmianę. Wskazała, że spełnia łącznie wszystkie przesłanki do przyznania świadczenia przedemerytalnego przewidziane w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych. W uzasadnieniu odwołania wyjaśniła, że w dniu 12 kwietnia 2017 roku zawiesiła działalność gospodarczą, którą prowadziła nieprzerwanie od dnia 13 marca 1993 roku, a w dniu 24 kwietnia 2017 roku została zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w S. jako osoba bezrobotna i nadal nią jest.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni Z. W., urodzona (...), złożyła w dniu 25 stycznia 2018 roku wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Wnioskodawczyni ukończyła 56 lat w dniu (...).

(dowód: wniosek k. 1-2 w aktach ZUS)

Z. W. prowadziła pozarolniczą działalność pod nazwą (...) w S. od dnia 10 marca 1993 roku do 12 kwietnia 2017 roku.

Z dniem 12 kwietnia 2017 roku wnioskodawczynie zawiesiła działalność.

(dowód: wyjaśnienia wnioskodawczynie protokół rozprawy z dnia 24 maja 2018 roku 00:38-5:12 k.8-9)

Wnioskodawczynie podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania działalności gospodarczej od 1 stycznia 1993 roku do 12 kwietnia 2017 roku i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne.

(dowód: poświadczenie dla celów emerytalno-rentowych k.13)

W dniu 30 czerwca 2017 roku wnioskodawczynie złożyła w Sądzie Rejonowym w Łodzi wniosek o ogłoszenie upadłości firmy.

Postanowieniem z dnia 31 października 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi ogłosił upadłość Z. W. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) Z. W. w S..

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 31 października 2017 roku k. 6 -10 w aktach ZUS)

Z. W. od dnia 25 kwietnia 2017 roku jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w S. jako bezrobotna.

Zasiłek dla bezrobotnych pobierała w okresie od 24 lica 2017 roku do 24 kwietnia 2018 roku.

W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

(dowód: zaświadczenia z dnia 25 stycznia 2018 roku k. 4 i 5 akt ZUS)

Wnioskodawczynie legitymuje się stażem pracy na dzień 26 stycznia 2018 roku w wymiarze 29 lat i 18 miesięcy okresów składkowych oraz 6 lat 6 miesięcy i 18 dni okresów nieskładkowych.

(dowód: wyliczenia okresów zatrudnienia k. 15 akt ZUS)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą rozpoznania wniosku ubezpieczonej o prawo do świadczenia przedemerytalnego był art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2148), zwanej dalej ustawą przedemerytalną. Stosownie do treści tego przepisu prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778), zwanej dalej „ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych”, i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Art. 2 ust. 3 ww. ustawy stanowi natomiast, że świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu.

Za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych, a także wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólnika spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej (art. 8 ust. 6 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 963),

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że wnioskodawczyni prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą przez okres nie krótszy niż 24 miesiące i do dnia ogłoszenia upadłości (31 października 2017 roku) ukończyła 56 lat ((...)). Legitymuje się też wymaganym 20-letnim stażem ubezpieczeniowym.

Spór sprowadzał się do tego, czy wnioskodawczyni wobec zaprzestania opłacania składek od 13 kwietnia 2017r. w związku z zawieszeniem działalności pozarolniczej, to jest przed dniem ogłoszenia upadłości, spełnia przesłanki z art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych uprawniające do przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Warunkiem uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego w myśl art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy przedemerytalnej jest prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przez okres co najmniej 24 miesiące nieprzerwanie do dnia ogłoszenia upadłości i opłacenie za ten okres tj. aż do dnia ogłoszenia upadłości składek na ubezpieczenie społeczne.

Wnioskodawczyni przyznała, że nie prowadziła działalności gospodarczej do dnia ogłoszenia upadłości. Działalność gospodarczą zawiesiła bowiem z dniem 12 kwietnia 2017 roku, a zatem przed dniem ogłoszenia upadłości, co nastąpiło 30 października 2017r. Po zawieszeniu działalności wnioskodawczyni wobec braku obowiązku uiszczania składek, zaprzestała ich opłacania. Tym samym wnioskodawczyni zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej przed dniem ogłoszenia upadłości oraz nie uiściła składek na ubezpieczenie społeczne za okres od dnia zawieszenia działalności gospodarczej tj. od dnia 13 kwietnia 2017r. do dnia ogłoszenia upadłości w dniu 30 października 2017r.

Skoro wnioskodawczyni nie prowadziła działalności gospodarczej do dnia ogłoszenia upadłości i do dnia ogłoszenia upadłości nie opłacała składek na ubezpieczenie społeczne, to nie spełnia przesłanek do nabycia świadczenia przedemerytalnego z art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy przedemerytalnej.

Dodać należy, że przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych, regulujące między innymi kwestię nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego mają charakter bezwzględnie obowiązujący, a ich rozszerzająca wykładnia nie jest dopuszczalna. Wnioskodawczyni nabywa prawo do określonego świadczenia tylko i wyłącznie w takim przypadku, gdy spełnia wszelkie przewidziane przez ustawodawcę wymogi. Względy pozanormatywne związane z zasadami współzycia społecznego oraz sprawiedliwości społecznej nie mogą stanowić podstawy wydania przez organ rentowy decyzji o przyznaniu prawa do świadczenia (por. Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 18 września 2013 roku, III AUa 134/13).

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.